

Thơ

>> NGUYỄN THANH HẢI

Đã bao lần trong một câu thơ
Lãng mạng đại khờ, mơ mình làm thi sĩ
Hoàng hôn ngấm vào giọt đời thi vị
Kẻ tình si không biết tự bao giờ!

Lăn giọt tương tư ngỡ đến tình cờ
Vắng trăng úa tàn trong câu thơ tình ái
Thuyền yêu kia sao vẫn còn xa mãi
Để bến đợi chờ ngại chờ gió sang sông.

Rồi một ngày cái lạnh của chiều đông
Mang đến cho tôi cánh bằng lãng màu tím
Đâu biết rằng mảnh vụn đời tìm kiếm
Tôi đã chờ giấc mơ, mùa xuân sẽ quay về...

Cuối hè 2005

DẦU HỎI

CUỘC TÌNH

>> TRẦN ANH TUẤN

Tặng người tôi yêu

Anh phiêu du với ngọn gió khuya
Gặp lại mình thuở mộng mơ khờ dại
Em nào biết lửa tình anh còn mãi
Nhu ánh dương ôm ấp dáng yêu kiều.
Một chút buồn đêm man mác được bao nhiêu?
Sự tĩnh lặng tựa hồn anh một thuở
Tình bất chợt, tình đầu bỏ ngõ
Cờ hoa xưa không gọi bỗng trở về!
Và còn đây thúc dục những đam mê
Yêu em thế... cháy cả trời thương nhớ
Em không biết nên mất huyền đắm lệ
Nhu vô tâm "dim ướt" trái tim khờ.
Một cõi tình muôn hoa trái vườn mơ
Điều ta ước chắc gì thành sự thực
Chân thật với nhau một lần và mãi mãi
Lý lẽ cuối cùng... Lý lẽ tình yêu!

LÝ LỀ

TÌNH YÊU

>> HÙNG VƯƠNG

Tặng Nguyễn Văn Đoàn

Con đường vắng sao giờ xa lạ quá
Mưa đợi tình chờ, tình đợi mưa qua
Dáng em hiện trong cơn mưa nỗi nhớ
Gió cuốn bay xa ngăn cách ngân hà.

Con mưa đó giờ hóa thành kỷ niệm
Cái phút thần tiên tươi đẹp êm đềm
Con mưa đó tàn phai theo năm tháng
Xa nhau rồi mới thấy xót xa thêm.

Chia tay nhau không nói nổi một lời
Giọt nước mắt rơi trên dòng thương nhớ
Em có nghe trong từng hơi thở
Hương tình yêu theo gió gọi em về.

MƯA RƠI

LỜI EM VỀ